

högst få somrar dessa vattensjuka trakter, och så snart vinden för de derifrån uppstigande kalla dunsterna öfver åkerfälten, äro dessa af kölden sköflade.

Ett enda medel finnes att förekomma dessa frostsador, nemligen utdikning och aftappning af dylika trakter.

Rikets Ständer hafva ock insett detta, i det de anslagit medel för myr-utdikningar inom de nordliga länen, men af dessa medel, som alltid blifvit för knappt tilltagna, har så ringa del kommit Norrbotten till godo, att dermed mycket litet vunnits.

Jag får derföre föreslå,

att 50,000 R:dr R:mt måtte anslås att tillsvidare årligen utgå till myraftappningar i Norrbottens län.

Stockholm den 29 Januari 1867.

Aug. Danielsson.

N:o 236.

Af Herr Aug. Danielsson: Om beviljande af anslag för väganläggningen mellan Råneå kyrkoby och Degersels Öfverstby.

Ingen kommun inom hela Sverige, med undantag möjligen af några lappmarksförsamlingar, torde, i förhållande till folkmängd och areal, vara så vanlottad på kommunikationsmedel, som Råneå socken i Norrbottens län. Med en folkmängd af omkring 6,000 människor, eger den nemligen icke mera än omkring $2\frac{1}{4}$ mils väg, som längs kusten stryker genom socknen och utgör allmänna landsvägen. Hela den del, som från kusten sträcker sig inåt landet, saknar såväl vägsom beqvämlig vattenkommunikation.

Derför tvekar jag ej, att, med öfverlemnande af protokollet, hållet vid allmän kommunalstämma i Råneå socknestuga den 1 December 1866, lägga denna sak för Riksdagens ögon, med begäran om dess allvarliga behjertande.

Den vägsträcka, som här ifrågakommer mellan Råneå kyrkoby och Degersels Öfverstby, är väl endast 4 mil; och mången kan anse socknemännen mäktige att sjelfve bryta denna väg, men så är icke förhållandet. Råneå socken är nemligen en bland de fattigaste inom länet; en fattigdom som i icke ringa mån

orsakats af just denna brist på nödiga kommunikationer. Dessutom har denna församling, lika litet som andra inom länet, undgått tre på hvarandra följande missvestår.

Statens mellankomst är därför af behovet högst påkallad, helst, förutom lättade kommunikationer, arbetsförtjenst, genom väganläggningen, skulle beredas den hungrande befolkningen.

På grund af hvad jag sålunda anfördt och med åberopande af hvad som förekommer i Kongl. Majts nådiga Proposition i samma ämne, får jag föreslå:

att det i nämnda Proposition föreslagna anslag i och för väganläggningen mellan Råneå kyrkoby och Degersels Öfverstby måtte af Riksdagen beviljas.

Stockholm den 29 Januari 1867.

Aug. Danielsson.

N:o 237.

Af Herr Aug. Danielsson: Om anslags beviljande för upprensande af Rörån inom Råneå socken.

För flera år sedan väcktes förslag om upprensning af den så kallade Rörån, som, kommande från Gellivare, genomflyter sjöarne Grundträsk och Lappträsk och vid Degersels Öfverstby sammanflyter med Råneå elf, som straxt nedanför Råneå kyrkoby utfaller i Bottniska viken. Redan den tiden insågs nödvändigheten af en dylik upprensning, ehuru Råneå elf hvarken då eller nu erbjuder någon särdeles lätt kommunikation med kustlandet.

Sedan numera Kongl. Majt, uti nådig Proposition till nu församlade Riksdag, föreslagit medels beviljande i och för en väganläggning emellan Råneå kyrkoby och Degersels Öfverstby, der, såsom förut är nämnt, Rörån och Råneå elf sammanflyta, och hvarom äfven jag väckt motion, skulle, i händelse vägen kommer till stånd, det för den fattiga befolkningen, som bor i dessa ödemarker, vara af särdeles vigt, att äfven något gjordes för Röråns upprensning. Den skulle undvika den obeskrifliga mödan att bära sina lifsförnödenheter sina lik till graf-